Drobný MP3 přehrávač z Asie

CMTech CA-H70MT – další novinka z oblasti MP3 přehrávačů na našem trhu

LUBOR JARKOVSKÝ

Asijských MP3 přehrávačů je opravdu nepřeberné množství a po úspěšném tahu korejského iRiveru na světový trh se začaly utvářet další společnosti, které chtějí také urvat svůj díl. Společnost CMTech není v našich končinách ještě tak dobře známá, ale dává o sobě vědět hned trojicí nových MP3 přehrávačů, jež mají s iRiverem několik společných znaků.

Mluvíme sice o trojici přehrávačů, ale v podstatě se jedná o jeden model, lišící se pouze velikostí paměti o kapacitě 128, 256 a 512 MB (ta poslední u nás zatím není v prodeji). Přístroj má tvar tubusu a jeho tělo (bohužel pouze z plastu) je ve vyvedeno stříbrné barvě. Ovládací prvky jsou rozmístěny po stranách přehrávače, sluchátkový výstup a analogový vstup potom na levé straně. Zde se ještě nachází USB konektor, který se vysouvá ven a připojuje k dodávanému kabelu. Displej je obdélníkovitý a zaujme hned po spuštění CMTechu, lze totiž měnit barvy jeho podsvícení: na výběr jich je sedm – zelená, červená, modrá, růžová, žlutá, světle modrá a bílá. Displeji lze přidělit buď pouze jednu z nich, nebo nastavit, aby se neustále měnily – přehrávač pak pěkně bliká. Displej však nelze jen chválit, zobrazované znaky jsou titěrné a špatně čitelné. Kromě toho je zapuštěn hluboko v přístroji a hrany na něj vrhají stíny, což značně zhoršuje čitelnost. Pravý konec tvoří kryt baterie, do přístroje se vkládá pouze jedna, a to AAA (vydrží asi 10 hodin). Článek není bohužel možné dobíjet, a uživatel je tak odkázán na vlastní nabíječku. Základní ovládání probíhá pomocí dvou koleček, ta jsou chytře umístěna proti sobě, tudíž perfektně sednou na palec a ukazovák levé ruky.

CMTech CA-H70MT

- ☺ design
- ☺ kódování do MP3
- ☹ displej a ovládání
- ☹ neumí ID3 tagy

Cena vč. DPH: 4 890 Kč (128 MB), 5 990 Kč (256 MB)
K testu zapůjčila firma: Euroformosa International, *www.cm-tech.cz*

Přístroj přehrává MP3 i WMA soubory, ale neumí číst všechny informace z ID3 tagu – načte pouze název skladby. Pohyb v jednotlivých adresářích je poněkud nešikovný, protože je k jeho aktivaci potřeba použít funkci v menu. Nelze tedy skákat z alba do alba pomocí obyčejného tlačítka. Příjemným překvapením je funkce přímého kódování do MP3, a to v datových tocích od 32 do 128 Kb/s. Vyšší hodnoty bohužel nelze zvolit. Vzhledem k tomu, že je možné upgradovat firmware, možná se vylepšení v této oblasti ještě dočkáme. Výrobce nezapomněl ani na posluchače rádia a integroval FM tuner, samozřejmě bez podpory RDS. Dobrou zprávou je, že lze z tuneru nahrávat, navíc ve velmi slušné kvalitě. Hlasový záznam můžete pořídit také, zvuk je trochu zastřený, ale žádné výrazné chrastění se nekoná.

Kvalita reprodukce je poměrně dobrá, i když nám přišla hudba málo živá a až moc „obyčejná". Dodávaná sluchátka nejsou nejlepší a doporučujeme použít jiná. S pořádnými sluchátky se přehrávač hned rozezvučel jinak. Upravit poslech je možno i pomocí ekvalizéru, který nabízí pět nastavení – Normal, Pop, Rock, Classic a Jazz. Uživatelské rozhraní nám chybělo, protože předdefinované možnosti nemusí vyhovovat každému.

Kopírování hudby je opravdu snadné, podobně jako většina asijských „neznačkových" firem, ani CMTech si nedělá starosti s autorskými právy. Hudbu tedy můžete kopírovat libovolně přímo ve Windows (přístroj se přihlásí jako výměnný disk) nebo pomocí dodávaného softwaru, který vás ale také neomezuje. Rozhraní USB je ve verzi 1.1, což je u flashových přehrávačů běžné. Velice zajímavou funkcí je TTS (Text To Speech) ve verzi 2.0 – plug-in pro dodávaný software. Program pak umožňuje převádět texty do hlasových nahrávek a ty pak uložit do MP3. Tato funkce je vhodná pro naučení se přednášky či studijních materiálů. Podporován je pouze anglický jazyk.

CMTech nás překvapil solidním provedením i funkcemi. Cesta k dokonalosti je ještě dlouhá, ale vývojáři této společnosti rozhodně vykročili tím správným směrem. 4 0201/BAM ❑

Miniaturní jukebox

Philips HDD060 – nový MP3 přehrávač s malým diskem

LUBOR JARKOVSKÝ

Nizozemský Philips uvedl stejně jako desítky jiných výrobců spotřební elektroniky začátkem nového roku na trh nové produkty. Nám se do ruky dostal MP3 přehrávač v podobě jakéhosi mikrojukeboxu nazvaného HDD060. Ten se vyznačuje hlavně miniaturní velikostí a poměrně velkou kapacitou 1,5 GB. Jedná se tedy v podstatě o konkurenci podobného výrobku značky iRiver, jehož recenzi si můžete v tomto čísle rovněž přečíst.

Přístroj má kryt ze slitiny magnézia, pokryté bílou barvou, což má za následek dojem jednoduchého, ale elegantního designu. Jukebox je silný pouze 1,8 cm a váží 95 gramů. Na přední straně mu dominuje displej o rozlišení 128 × 96 bodů, který je podsvícen stylovým bílým světlem. Díky šesti řádkům je i poměrně přehledný. Na levé straně se nacházejí tři zdířky: jednou je sluchátkový výstup, druhou vstup pro síťový zdroj a třetí USB port. Právě USB port je první menší slabinou, protože nemá žádný kryt a velice snadno se tak může zanést. Uvnitř se nachází miniaturní jednopalcový disk o kapacitě 1,5 GB, jehož skutečná velikost je však po zformátování pouze 1 200 MB. Celkový dojem z provedení a vzhledu přístroje je ale více než dobrý a dovolujeme si prohlásit, že HDD060 je jedním z nejkrásnějších MP3 jukeboxů na trhu.

Menu je prakticky stejné, jaké bylo u většího bratříčka HDD100. Po spuštění, které trvá zhruba 4 vteřiny, má uživatel opět na výběr spuštění přehrávání podle kategorií (playlist, interpret, album, hudební žánr a všechny skladby). Ve složce pro nastavení pak lze volit, jak chceme skladby přehrávat (náhodně, opakovat apod.). O úpravu zvuku se stará ekvalizér (5 nastavení vč. jednoho vlastního) a DBB (Digital Bass Boost), který doporučujeme nepoužívat, protože zvuk kazí. Firmware samotný má jednu značnou vadu, je dost pomalý a reakce tlačítek jsou opožděné. Dalším ztrátovým bodem je to, že při přehrávání skladby neputuje po displeji celý její název, ale zobrazí se pouze ta část, jež se vejde na displej. A konečně, jukebox nemá funkci „resume", po vypnutí se tedy nespustí zpětně přehrávání v okamžiku, ve kterém bylo přerušeno, a uživatel je tak nucen vše volit znovu.

Philips HDD060

- ☺ vzhled a velikost
- ☺ reprodukce
- ☹ pomalý firmware
- ☹ USB 1.1

Cena vč. DPH: 8 990 Kč
K testu zapůjčila firma: Philips
www.philips.cz

A s jakými formáty si HD060 poradí? Philips se k podpoře MP3 (i VBR) rozhodl přidat poměrně populární WMA, které při zachování téměř stejné kvality nabízí poloviční velikost souboru – na disk tedy můžete uložit dvojnásobek skladeb než v MP3. Velice příjemnou zprávou pro nás bylo, že lze u tohoto modelu upgradovat firmware. Nepříjemným faktem je však rozhraní USB ve verzi 1.1, jehož volba je naprosto tristní. U kapacity přístroje nad 1 GB je USB 2.0 prakticky standardem, zvláště pak u diskových přehrávačů, které neomezuje pomalý zápis jako flashové karty. Druhou ranou pod pás je nutnost kopírovat hudbu přes dodávaný software DMM (Digital Media Manager). Ten je ukrutně pomalý, špatně se ovládá, na počítači zabírá neskutečných 130 MB a zabraňuje zpětnému kopírování hudby (to lze v Total Commanderu lehce obejít). Přístroj se samozřejmě přihlásí jako externí disk, ale hudba nakopírovaná přes Windows je přehrávačem ignorována.

Zvukově se přístroj projevuje nadprůměrně, dokonce lépe než iRiver iGP-100. Dodávaná bílá sluchátka hrají opravdu dobře a pro účely přístroje stačí. Náročnější posluchač jistě připojí poštářkový typ sluchátek, a ani s tím nemá HDD060 problémy. Co nás nepotěšilo, byla výdrž baterie, protože ta se vybila po pouhých 6 hodinách. Na delší cesty tedy tento jukebox není. V příslušenství jsme pak nalezli šňůrku na krk, zmiňovaná sluchátka, adaptér, USB kabel a CD se softwarem.

HDD060 si nás získal vzhledem i reprodukcí. Rozhraní USB 1.1, pomalý firmware a kopírovací software jsou však citelnými slabinami, které kazí jinak výborný dojem. A nakonec, i cena je v porovnání s konkurencí hodně vysoká. 4 0202/BAM ❑

Rubínový přívěsek

UMAX Hoop Tiny 320 – 128 MB paměti + SD/MMC karta

TOMÁŠ VAROŠČÁK

Na začátku roku uvedl UMAX na trh MP3 přehrávač Hoop Tiny 320. Nejde o žádnou převratnou novinku, ale o elegantní flashový MP3 přehrávač, který disponuje některými zajímavými funkcemi. Celý přístroj je o něco větší, než např. konkurenční MuVo od Creativu, ale stále můžeme mluvit o kapesním zařízení. Lesklý lak v barvě červené metalízy sice evokuje dojem kovové konstrukce, nicméně skelet je plastový.

Základní funkcí Hoopu Tiny 320 je přehrávání hudby. Tu lze poslouchat v podobě MP3, WMA a ASF souborů nahraných ve vnitřní paměti o kapacitě 128 MB. Zařízení umí pracovat s MP3 soubory všech běžných datových toků včetně VBR a dokáže správně zobrazit i české znaky v názvu písně, bohužel za většinou z nich dělá mezeru. Potěšující je podpora adresářů, vadou na kráse je neschopnost spolupráce s ID3 tagy a formátem Ogg Vorbis.

Pokud by se někomu zdálo 128 MB vnitřní paměti málo, obsahuje Hoop Tiny 320 slot pro paměťové karty Secure Digital a MMC, přičemž zvládá i karty s kapacitou 512 MB. Karta je při připojení k počítači viditelná jako další disk, a tak lze přehrávač teoreticky použít i jako čtečku. Při větších objemech dat by zde ale jistý problém mohla představovat nízká přenosová rychlost (pouze USB 1.1). Kartu nelze do přehrávače zastrčit úplně, a tak zhruba 5 mm vyčnívá nad tělo přístroje, což není jistě ideální. Navíc cestovní pouzdro pro přehrávač s SD kartou vůbec nepočítá a nemá pro ni otvor.

Součástí přehrávače je i přijímač rádiových vln na frekvenci VKV (FM) s možností uložit do paměti až 15 předvolených stanic. Jednotlivé stanice pak lze buď pouze poslouchat, nebo z nich přímo nahrávat vysílaný program do souborů MP3, což není vůbec špatné.

Druhou poměrně oblíbenou funkcí flashových přehrávačů je přenášení dat. UMAX Hoop Tiny 320 se, stejně jako většina konkurenčních modelů, připojuje přímo k USB. Pokud by ale umístění portů bránilo přímému propojení, je součástí balení USB kabel. Přehrávač nevyžaduje při práci s operačními systémy Windows 2000 a XP ovladače, u starších systémů se bez nich ale neobejdete. Co se týče přenosu dat, je kvůli starší verzi USB (1.1) rychlost pouze zhruba 1 MB/s. To při používání interní paměti bohatě stačí, ale pokud byste chtěli k přehrávači připojit vysokokapacitní SD kartu, trvalo by kopírování většího množství souborů dost dlouhou dobu.

Funkcí, kterou některé přehrávače postrádají, avšak mnoho uživatelů by ji mohlo ocenit, je možnost nahrávání. UMAX Hoop Tiny 320 umožňuje nahrávat prostřednictvím integrovaného mikrofonu, přes line-in vstup a z rádia. Vyjma nahrávání z rádia je možné zvolit požadovaný formát (MP3, TVF, TCW), datový tok a frekvenci.

Co se týče práce s přehrávačem, ovládacích prvků a jiných vlastností, nelze než výrobce pochválit. Použitý displej zobrazuje příjemným fontem řadu informací, a nechybí mu ani elegantní světle modré podsvícení. Ovládání je jednoduché, a i když některá tlačítka mají více funkcí než by se původně zdálo, není těžké si je zapamatovat. Součástí balení je krom přehrávače též zmiňovaný USB kabel, cestovní pouzdro, pás k přichycení na paži, line-in kabel pro přímé nahrávání z jiného zařízení, šňůra na krk a sluchátka. Ta ale příliš nevyužijete neboť UMAX dodává v ceně Hoopu kvalitnější pecky Koss KSC 22 v hodnotě zhruba 1 000 Kč. Stejně jako u většiny konkurenčních produktů, i Hoop Tiny 320 nabízí možnost upgradovat firmware.

Situace na trhu flashových MP3 přehrávačů je dnes mnohem lepší než před několika měsíci a uživatel si může vybrat z nabídky několika více či méně renomovaných značek. Novinka od Hoopu se se slušivým designem, nabízenými funkcemi a slušnou kvalitou reprodukce jistě mezi ostatními modely neztratí. 4 0199/BAM ❑

UMAX Hoop Tiny 320

- ☺ pecky Koss, FM přijímač
- ☺ možnost nahrávání
- ☹ nepodporuje ID3 tagy a Ogg Vorbis

Cena vč. DPH: 5 490 Kč
K testu zapůjčila firma: UMAX
www.umax.cz

Černá osmička

Nikon Coolpix 8700 – lepší kompakt ve znamení osmiček

HYNEK VÁCHA

Pro běžné uživatele se digitální fotografie stává docela rychle standardem, a vytlačuje tak klasické kinofilmové fotoaparáty. Nabídka „digitálů" již pokrývá všechny kategorie od těch nejjednodušších kompaktů, až po SLR zrcadlovky. To znamená, že si každý kdo má o digitální fotografování zájem, může vybrat svého favorita. Mezi nejdůležitější parametry pro výběr přístroje stále patří rozlišení optického snímače a použitý objektiv. Tyto údaje také rozhodují o tom, do jaké kategorie daný fotoaparát patří. Máme-li zařadit testovaný Nikon 8700, nelze mu, díky 8násobnému zoomu a snímači s rozlišením 8 milionů pixelů, vybrat jiné umístění, než nejvyšší kategorie digitálních kompaktů. Tomu odpovídá i zpracování a použité materiály. Pouzdro těla je tvořeno z magnézia, což by mělo přístroj uchránit před výraznějším poškozením i při méně šetrném zacházení, a to rozhodně není na škodu. Asi nejdominantnější je na celém Nikonu část skrývající objektiv, který se navíc po zapnutí vysune a jeho délka je pak závislá na použitém zoomu. Díky dobře vyřešenému gripu však není problém s držením ani při maximálním přiblížení.

Nikon Coolpix 8700

- ☺ kvalitní objektiv a velké rozlišení
- ☺ makro režim
- ☺ rozumná míra šumu
- ☹ cena

Cena vč. DPH: 44 990 Kč
K testu zapůjčila firma:
Nikon, *www.nikon.cz*

Pro změnu většiny důležitých nastavení, jež je potřeba během focení častěji měnit, jsou vyhrazena funkční tlačítka. Při pořizování snímků budou asi nejvytíženější tlačítka na pevné části objektivu a na pravé horní části těla. Těmi prvními vybíráme scénický režim, souborový formát fotografie (k dispozici máme JPEG, TIFF i RAW) a citlivost snímače. Při jejich delším přidržení s nimi pak, v součinnosti s otočným prvkem patřícím do druhé skupiny, ovládáme další funkce. Poblíž zmíněného kolečka našla místo další funkční tlačítka, a samozřejmě také spoušť. Zadní stěna je osazena výklopným LCD displejem, který lze přetočit skoro do libovolné pozice, což nám leckdy může usnadnit focení, a tlačítky pro práci s menu, prohlížení fotografií a kolébkou pro nastavení zoomu. Menu 8700 je přehledně členěno a pohyb v něm vám po chvíli nebude činit žádné obtíže. Díky tomu, že kurzorová klávesa slouží k procházení menu není moc velká, je dobré, že Nikon nezvolil pro potvrzování její stisk uprostřed, ale volbu „do prava".

Mezi největší přednosti 8700 patří dostupný rozsah zoomu, který lze navíc upravit pomocí různých předsádek, maximální rozlišení, velice přijatelná výsledná míra šumu i při snímání za nezrovna ideálních podmínek, režim Makro, který se Nikonu vskutku povedl a ve kterém lze snímat předměty vzdálené od objektivu pouze 3 cm. Použitý objektiv s ED členy je opravdu kladem tohoto fotoaparátu. Dokáže pokrýt nejpoužívanější rozsah ohniskových vzdáleností bez nutnosti dalších investic, a to při minimálním optickém zkreslení. Rozsah času a clony s přehledem pokryje snad všechny situace, ve kterých můžete fotit. Je však nutné se smířit s několika omezeními, která jsou ovšem pro tuto třídu běžná. Asi největším handicapem jsou limity LCD displejů v hledáčku i na výklopném panelu. Vzhledem k dostupnému rozlišení (i když i zde je patrný pokrok) je někdy značně obtížné správně zaostřit, nechcete-li se spolehnout na automatiku.

Coolpix 8700 je důstojným nástupcem předchozího modelu. Nikon tímto modelem jistě osloví tu skupinu fotografů, která chce přiměřeně velký a těžký přístroj, k němuž nebude muset dokupovat objektivy a smíří se s limity kompaktních fotoaparátů.

4 0257/BAM ❑

Stříbrný krasavec

MPIO FL100 – líbivý MP3 přehrávač pro SD karty

LUBOR JARKOVSKÝ

Výrobky společnosti MPIO jsou na našem trhu poměrně nové, ale ve světě se už nějaký čas prodávají. Portfolio produktů tohoto asijského výrobce osobních audiopřehrávačů je opravdu bohaté a my jsme si z něho k otestování vybrali jeden z modelů flashových MP3 přehrávačů, který nás zaujal elegantním vzezřením, ale i funkcemi a možností rozšíření nevelké 128MB paměti pomocí SD nebo MMC karty (max. 256 MB).

Přístroj je už po letmém prozkoumání skutečně k nakousnutí, bez baterie váží pouhých 41 gramů, na přední straně, která je v reflexní stříbrné barvě, se nachází modře podsvícený displej se třemi řádky, po jeho levé straně je tlačítko Play trojúhelníkovitého tvaru a na druhé straně drobné tlačítko Rec, jehož funkci indikuje zaběhnutý červený puntík. Levý bok obsahuje zbytek ovládacích prvků, přičemž většina z nich plní dvě funkce, na pravém je maskovaný slot pro kartu. Sluchátkový výstup a poutko na šňůrku se nacházejí na horní hraně, úložiště jedné AAA baterie a USB port potom na hraně dolní.

Asi nejsilnější stránkou FL100 je jeho displej; nezobrazuje sice tolik informací jako konkurenční iRiver, ale je přehledný a hlavně dobře čitelný i za ostrého slunce. Bez přehledného menu by byl ale skvělý displej k ničemu, i to se MPIO poměrně povedlo, i když je ještě co vylepšovat. Položky menu nastavení tvoří ikony, které zbytečně zabírají moc místa, a menu se tak na displej nevejde celé najednou. To je trochu škoda. Systém, jejž MPIO zvolilo, by byl přehlednější na displeji s více řádky.

Výrobce prodává FL100 jako multiformátový přehrávač, a to plným právem, přístroj totiž přečte nejen formát MP3, ale i WMA, WAV i ASF. ID3 tagy jsou podporovány ve verzích 1 a 2. Za velký klad považujeme i možnost využít M3U playlisty. Přítomnost FM tuneru už asi také nikoho nepřekvapí, a možnost nahrávání hlasu nebo záznamu z rádia rovněž ne. Přesto jsou to důležité funkce, které umožňují všestrannější využití výrobku.

MPIO FL 100

- ☺ design, zvuk a funkce přístroje
- ☹ zatím nepodporuje UMS
- ☹ dodávaný software

Cena vč. DPH: 5 490 Kč
K testu zapůjčila firma:
Euroformosa International,
www.euroformosa.cz

Hudba je reprodukována kvalitně a čistě, i dodávaná sluchátka jsou použitelná, pro ně se hodí 8 nastavení ekvalizéru (flat, pop, rock, jazz, classic, vocal, dynamic bass a uživatelské nastavení).

Potěšující zprávou je, že lze u výrobků MPIO upgradovat firmware. Jednou z větších vad přístroje, kterou právě připravovaný upgrade firmwaru vyřeší, je, že se stávajícím firmwarem se přístroj nepřihlásí jako externí disk. Uživatel je tedy nucen kopírovat hudbu přes dodávaný software. Podpora UMS je tudíž jen otázkou času.

Jediným a skutečným záporem je právě software pro kopírování hudebních souborů, který díky připravovanému UMS nebudete muset používat příliš dlouho. Je sice přehledný, nezpomaluje systém ani neszírá desítky mega paměti, ale má výrazné nedostatky v oblasti kopírování. Prvním a asi nejpodstatnějším je to, že nelze přesouvat do paměti přístroje celé adresáře, uživatel nejprve musí přesunout skladby, a adresář vytvořit až poté v paměti přístroje. Druhým nedostatkem je přihlášení přehrávače do systému; pokud ho připojíte do USB a teprve potom pustíte, zahlásí Windows (testovali jsme na počítači s XP) chybu. Nejprve je tedy nutné přehrávač zapnout a teprve pak připojit, to už je vše v naprostém pořádku. Ještě nesmíme zapomenout zmínit, že hudbu lze uploadovat zpět na pevný disk.

V příslušenství jsme po rozbalení krabice nalezli kromě FL100 jednu AAA baterii (11 hodin provozu), skvělé pouzdro se sponou, které lze připevnit na jakékoliv kalhoty a není potřeba pásek (konečně!), sluchátka, jež dobře sednou do uší, šňůrku na krk, USB kabel a instalační CD.

MPIO FL100 je slušným přehrávačem s několika mouchami, po uvedení UMS firmwaru jich ale má velká část ubýt. Sečteno a podtrženo: zdařilý design, množství funkcí, rozšiřitelná paměť a výtečný zvuk nám nedovolují nic jiného, než tento výrobek doporučit všem, kteří si ještě žádný přístroj nekoupili a nechtějí investovat do dražších (i když lépe vybavených) zařízení značek iRiver či Creative.

4 02254/BAM ❑

Třetí Sony MP3/CD

Autorádio s MP3/CD přehrávačem od Sony v nové podobě

MICHAL BAREŠ

V nabídce CD/MP3 autorádií společnosti Sony došlo k zajímavé změně, která se týká nejen označení, ale i vzhledu přehrávačů. Po modelech MP-30 a MP-40 přichází na trh přístroj Sony CDX-R3300.

Inovací viditelných na první pohled je hned několik. Původně černý ovládací panel je dnes z větší části stříbrný a černý plast se nachází pouze v bezprostředním okolí displeje, který se nyní sice zdá o něco menší, ale rozhodně je přehlednější. Na černém podkladu svítí bílé znaky, jež lze snadno přečíst i za slunečného počasí a v noci přitom řidiče zbytečně neobtěžuje, zvláště pak pokud jeho jas ztlumíte pomocí funkce „Dim Display". Barevnou kombinaci stříbrné, černé a bílé doplňuje u této značky tradiční červené podsvícení tlačítek, které je však decentně omezeno na minimum a nepůsobí pouťovým dojmem.

Kromě bočních dvojtlačítek pro ovládání hlasitosti a posun mezi skladbami (zdá se, že kolečkovým ovladačům je u Sony už bohužel úplně odzvoněno, ale to jsme vyčítali již MP-40) je hlavní blok ovladačů umístěn na spodní části panelu. Zde najdeme 12 tlačítek, která slouží pro volbu zdroje přehrávání (tedy hlavně pro přepínání mezi rádiem a CD), pro zapínání doplňkových funkcí rádia (PTY, AF, TA) a pro přímou volbu přednastavených rádiových stanic (6 voleb pro každou frekvenci rádia – FM1, FM2, FM3, MW, LW).

Vedle displeje jsou umístěna pouze dvě tlačítka, a to volič režimu displeje DSPL (střídá se zobrazení hlavičky písně, čas a název alba) a tlačítko EQ3, tedy ekvalizér, který slouží pro volbu jednoho ze 6 přednastavených režimů či pro volbu uživatelského nastavení.

Poslední tři ovladače jsou umístěny v rozích panelu. Nalevo dole je tlačítko pro uvolnění panelu, nalevo nahoře tlačítko ATT (pro okamžité ztišení hudby) a napravo nahoře je nenápadný vypínač přehrávače. Čtvrtý roh je volný a je v něm snímač pro dálkový ovladač, který ale není součástí dodávky a je třeba si jej na rozdíl od předchozího modelu MP-40 dokoupit zvlášť.

Asi nejvýraznějším prvkem přehrávače je zajímavě a prakticky řešený posuvný kryt štěrbiny pro vkládání CD. Díky tomuto řešení není třeba odklápět celý panel a zároveň je štěrbina chráněna před prachem. Posuvný kryt slouží i pro vysouvání disků. Zajímavý kompromis mezi starším štěrbinovým vkládáním a pomalejším, avšak k mechanice šetrnějším odklopným panelem.

Výkon činí 4 × 50 wattů. Subjektivně hodnocená kvalita přehrávané reprodukce je na velmi dobré úrovni. Doslova nadšeni jsme byli ze stability přehrávače, který (ač to zní neuvěřitelně) během testu nepřeskočil ani jednou, a to jsme s ním jezdili tři týdny po pražských hrbolech, po výmolech na jarních silnicích i po cestách, pro jejichž využívání je třeba vlastnit dálniční známku.

Abychom jen nechválili, musíme si kromě absence dálkového ovladače postěžovat i na fakt, že Sony CDX-R3300 nedisponuje konektorem pro připojení changeru, který byl u obou předchozích modelů přítomen. U Sony si asi myslí, že kdo přehrává MP3, nepotřebuje měnit disky. Možná mají pravdu, ale tu možnost bychom stejně uvítali.

Sony CDX-R3300 rozhodně nesníží vysokou laťku, nastavenou předchozími modely. Přehrává hezky a stabilně, ovládá se „OK", ale mohlo by se i lépe (konkrétně posun mezi alby v MP3 formátu, který není nijak hmatově odlišen, a než řidič najde tlačítko 1 a 2, může se ocitnout mimo silnici). Zvláště oceňujeme systém sklapovacího krytu štěrbiny pro vkládání disků.

4 0255/BAM ❑

Sony CDX-R3300

- ☺ kryt štěrbiny disků
- ☺ stabilita přehrávání
- ☹ slabší výbava

Cena vč. DPH: 6 990 Kč
K testu zapůjčila firma:
Sony, *www.sony.cz*

Miniaturní jukebox

iRiver iGP-100 – povedený design, ale ta cena…

LUBOR JARKOVSKÝ

Korejský výrobce přenosných digitálních přístrojů chystá pro tento rok celou řadu novinek včetně osobních videopřehrávačů a jiných lahůdek. Nedávno na český trh vypustil první produkt z nové řady MP3 přehrávačů, jedná se o malý harddiskový přehrávač s kapacitou 1,5 GB a my jsme se mu podívali na zoubek.

Jak je u iRiveru zvykem, technologická vyspělost je na prvním místě a tak se nelze divit tomu, že podporuje hned čtyři kompresní formáty: MP3, WMA, ASF a nově i Ogg Vorbis. Čtvrtý jmenovaný disponuje nejlepším poměrem kvalita/objem dat, proto se ho v Koreji rozhodli podpořit.

Přehrávač je dodáván v kombinaci modré a stříbrné barvy, přičemž většinu jeho přední části zabírá rozměrný modře podsvětlený displej. Tlačítka a zdířky jsou rozmístěny po obvodu přístroje, což je pochopitelné řešení – vzhledem k velikosti displeje – ale rozhodně nijak pohodlné. iGP-100 se prakticky nedá ovládat jednou rukou, protože to jeho tvar a právě umístění tlačítek nedovolují. Displej se snaží tento nedostatek kompenzovat tím, že je skvěle čitelný, znaky jsou velké a zobrazuje najednou velké množství informací. Firmware je v podstatě stejný jako u velkých jukeboxů iRiveru iHP-100 a 120, z nichž prvně jmenovaný jsme recenzovali v čísle 10/2003.

iRiver iGP-100

- ☺ výborný zvuk, ekvalizér
- ☺ kapacita
- ☹ cena, ovládání

Cena vč. DPH: 8 900 Kč
K testu zapůjčila firma: FAST, *www.iriver.cz*

Dobrou zprávou je, že ani u tohoto výrobku není nutné používat pro kopírování hudby žádný software, všechny úkony lze provádět přímo v rozhraní systému. Zpětné nahrávání hudby do počítače tedy není žádným problémem. Veškerý přenos dat probíhá přes rychlé rozhraní USB 2.0. Na disk se samozřejmě nevejde přesně 1,5 GB, každý výrobce udává kapacitu disku před zformátováním, což je logický reklamní trik. Skutečná velikost je zhruba 1 390 MB, to je ale pořád dostatek prostoru pro dvě desítky alb.

Samozřejmostí je integrace FM tuneru, který bohužel není digitální. Co nás ale zklamalo, je absence audiovstupu pro přímé kódování a absence mikrofonu. V řadě flashových přehrávačů iFP-500 i velkých jukeboxů iHP jsou toto standardní funkce, proto je docela podivné, že se do tohoto modelu už nevešly.

Kvalita reprodukce je vynikající a iRiver v této oblasti stanovil laťku hodně vysoko již dříve. Uživatel má možnost upravit si zvuk pomocí ekvalizéru, který nabízí řadu možností. Lze použít přednastavené možnosti rozdělené dle hudebních žánrů a jedno vlastní nastavení. Dále je možno upravit basy i výšky či zvolit prostorový zvuk vyvinutý přímo v laboratořích SRS (SRS, TruBass, WOW). Pro dodávané, mimo jiné dosti kvalitní, pecky jsou tato zvuková vylepšení jako dělaná. Po připojení kvalitních polštářkových sluchátek se stávají tak trochu zbytečná, protože zvuk zkreslují.

A jak dlouho vydrží přístroj hrát? Inu, výrobce udává 12 hodin, my jsme při našem testu, kdy jsme přehrávač používali v běžném denním provozu (chůze, tramvaj, metro, lehký běh apod.), naměřili asi 10 hodin. I tak je to pěkná hodnota. Škoda, že není k přístroji dodáván externí bateriový pack jako k discmanům SlimX. Jinak je ale příslušenství poměrně slušné, obsahuje pěkný ochranný obal černé barvy, zmiňované pecky, síťový adaptér, USB kabel a CD-ROM s ovladači. Marně jsme také hledali šňůrku na krk, která bývá k flashovým přehrávačům běžně dodávána.

I když je tento miniaturní jukebox solidně provedený, krásně hraje a jeho kapacita je dostatečná, nemůžeme se zbavit dojmu, že je trošku ošizen. A to jak v oblasti funkcí, tak v oblasti příslušenství. Přesto se ale jedná o jeden z nejlepších malých jukeboxů, které lze v současné době koupit. Konkurence v podobě Creative MuVo2 s více než dvojnásobnou kapacitou (4GB) mu ale značně šlape na paty, zvláště svou cenou, která je prakticky stejná. 4 0252/BAM ❑

8 poloprofesionálních megapixelů

Konica Minolta Dimage A2 – „nepravá zrcadlovka“ s výborným obrazem a vyšší cenou

TOMÁŠ BUČINA

Nový přístroj kategorie nepravá „zrcadlovka“ s EVF, který je určen pro velmi zkušené amatéry nebo naopak začínající profesionály, představila s modelem Dimage A2 relativně nedávno vzniklá společnost Konica Minolta. Historie fotoaparátů této třídy se u Minolty a později i Konicy Minolty píše u poměrně dlouho, a mnozí čtenáři si určitě vzpomenou na výborně vybavené modely Dimage 7 či Dimage 7Hi. V tomto směru Konica Minolta velmi dobře ví, co její zákazníci potřebují a vyžadují, a podle toho konstruuje své přístroje.

Základem fotoaparátu je 8megapixelový snímač o úhlopříčce 2/3", jemuž obrazová data poskytuje optická soustava objektivu, skládající se z 16 prvků ve 13 skupinách. Ta zaručuje rozsah ohniskové vzdálenosti odpovídající 28–200 mm na kinofilmu. Výsledkem je tedy 7násobný zoom objektivem typu Minolta APO GT. Přístroj je schopen účinně zaostřit na objekty vzdálené pouhých 13 centimetrů. Zajímavou a velmi funkční vlastností je vestavěný systém Anti-Shake, který pomocí drobných pohybů CCD snímačem pomáhá velmi účinně zabránit rozostření obrazu. Prakticky se jeho vliv projevuje významným prodloužením zvládnutelných expozičních časů.

K zobrazení prostoru před objektivem může sloužit buď výklopný displej na zadní stěně vybavený 118 tisíci body, anebo lze využít služeb nově navrženého elektronického hledáčku s LCD obrazovkou (EVF). Ta poskytuje úctyhodné rozlišení díky celkem 922 tisícům obrazových bodů a je schopna zobrazovat ve dvou oddělených režimech – prokládaném „rychlém“ (60 snímků za sekundu) a neprokládaném „jemném“ (30 snímků/s). Mezi oběma zobrazovači je možné přepínat pomocí posuvného ovladače na zadní straně přístroje buď manuálně, nebo ve střední poloze pracuje detekce přiložení oka k hledáčku, který je tak automaticky zapnut.

Ovládání takto vyspělého přístroje s velkou nabídkou funkcí pochopitelně není nejsnazší a do značné míry určuje cílovou skupinu, pro kterou je produkt určen. Je nutno připomenout, že naprostý, či jen mírně zkušený amatér se musí ve změti tlačítek na povrchu fotoaparátu a obdobně bohatém menu ztrácet. Uživatelům předchozích verzí nejvyšších modelů Dimage nebude však nabídka ovládacích prvků činit nejmenší potíže, ale je fakt, že přechod z jiných přístrojů na Dimage A2 nemusí být pro řadu zákazníků zcela bez problémů.

Standardně jsou k dispozici automatické režimy, programová automatika, preference času a clony, manuální režim i scénické programy. Navíc je možné upravovat další postup zpracování v přístroji, a to jak doostřování, tak i třeba barevné efekty.

Při hodnocení Konica Minolta Dimage A2 se nelze vyhnout srovnání s entry-level digitálními zrcadlovkami, které jsou určené pro obdobné uživatele a na trhu jsou dostupné za nepříliš rozdílné ceny (například Canon EOS 300D či Nikon D70). Pro Dimage A2 v tomto směru jednoznačně hovoří obrovský rozsah zoomu, startujícího na velmi malém ohnisku, a také vestavěný Anti-Shake systém. Jeho funkce je doslova excelentní, reálně je možné s trochou zkušenosti fotit s časy až 1/6 (!) sekundy.

Pořízené fotografie jsou výborně prokreslené a mají neuvěřitelně jemné podání. Na druhou stranu drobné zklamání jsme si odnesli z úrovně šumu, který při hodnotách citlivosti nad ISO 200 už začíná být na snímcích dobře patrný i v případě, že je aktivována jeho redukce. Naštěstí funkce Anti-Shake dovoluje využívat nižší citlivost, a zvládnout tak generované delší expoziční časy.

Věčným jablkem sváru mezi příznivci a odpůrci tohoto řešení je elektronický hledáček EVF. Konica Minolta sice bezpochyby posunula jeho použitelnost ještě o krok dále a se svým téměř milionem obrazových bodů patří k těm vůbec nejjemnějším, ale stále zde zůstává občas se projevující problém, kdy obraz v EVF není dostatečně rychle překreslován a dochází k jeho zastavování a „cukání“. Paradoxně nám v některých momentech připadala čistota zobrazení na displeji, i přes jeho o hodně nižší rozlišení, jemnější než na EVF.

Nejednu otázku vyvolá určitě i cena, neboť bez deseti korun 40 000 určitě není suma, kterou většina z nás vydává každý den. A je třeba přiznat, že na jakkoliv vyspělý, ale stále pořád ve své podstatě „kompaktní fotoaparát“ s nevýměnným objektivem to rozhodně není málo.

Na každý pád ale zůstává faktem, že pokud chcete EVF „zrcadlovku“ v této cenové hladině, je Dimage A2 určitě přístrojem, o kterém se vyplatí přemýšlet. Musíte však přijmout charakteristické vlastnosti EVF hledáčku, vyšší šum a poměrně odvážnou cenu. 4 0251/BAM ❑

Konica Minolta Dimage A2

- ☺ výborná kvalita obrazu
- ☺ funkce Anti-Shake
- ☹ rostoucí šum při vyšších ISO
- ☹ někdy zadrhávání EVF

Cena vč. DPH: 39 990 Kč
K testu poskytla firma: Konica Minolta, *www.konica.cz*

Obraz z vesmíru do PC

Pinnacle PCTV Sat CI – satelitní přijímač v PC

RICHARD KLATOVSKÝ

Digitální vysílání ze satelitu nabízí vysokou kvalitu obrazu, kterou je možné díky nahrávání pořadů na pevný disk, a případné vypálení na CD nebo DVD uchovat i pro pozdější přehrávání. Zakomponované rozhraní Common Interface (CI) umožňuje připojit dekodér pro kódované televizní stanice, přičemž do dekodéru musíte ještě vsunout odpovídající zaplacenou kartu pro konkrétní kanál nebo paket. Jestliže však nechcete sledovat kódované nebo placené programy, postačí vám PCI karta bez slotu CI.

Nepříliš známou možností využití slotu CI v digitálních satelitních přijímačích je možnost sledovat české programy. Ty se vysílají ve dvou paketech. Prvním je CzechLink ze satelitu Eurobird (28,5° vých.), přičemž slot CI musí být osazen dekodérem CryptoWorks (2 990 Kč) a kartou CzechLink (jednorázově 3 290 Kč, bez měsíčních poplatků, nepočítán televizní poplatek za ČT). Získáte tak ČT1 a ČT2 a Primu TV, nekódovaně Óčko a navíc kódovaně a za zvláštní příplatek Galaxii Sport. Druhým je komplet UPC (vysílaný z Astry 1E-1H/2C, 19,2° vých.), před několika měsíci doplněný i o Primu, a v ceně obsahující již Galaxii Sport), přičemž pro jeho sledování musíte opět slot CI doplnit o dekodér Cryptoworks (2 990 Kč) a kartu UPC (jednorázově 1 Kč, měsíčně od 683 Kč). Případně můžete karty díky identickému dekodéru pouze vyměňovat.

Vlastní zprovoznění karty v PC je jednoduché, Windows XP ji rozpoznají jako nový hardware a nainstalují z přiloženého CD patřičné ovladače, následně se nainstaluje aplikace pro sledování a nahrávání programů. Trochu matoucí je instalace dvou virtuálních síťových karet, které program potřebuje ke svému fungování. Po nainstalování je vhodné spustit testovacího asistenta, jenž zkontroluje funkčnost, což hodnotím velmi pozitivně. Ladění stanic je v případě složitějšího provedení paraboly komplikované a nedoporučuji jej provádět vlastními silami, ale požádat o asistenci vašeho technika, který vám bude instalovat parabolu s LNB. Ze stahovací nabídky zvolíte satelity, vyberete provedení vaší parabo-

Pinnacle PCTV Sat CI

- ☺ slot CI pro sledování kódovaných programů
- ☺ asistent testující správnou instalaci
- ☹ problematické zasouvání karty do počítače
- ☹ nemožnost fungování bez zapnutého PC
- ☹ nemožnost připojení televize (např. přes SCART)

Cena vč. DPH: 5 500 Kč
K testu zapůjčila firma: Exac, *www.exac.cz*

ly (počet LNB a způsob přepínání mezi nimi), a program sám naskenuje jednotlivé satelitní programy, což je podle jejich počtu záležitostí až desítek minut. Při skenování nezatrhávejte volbu No duplicate channels ani No scrambled chan-

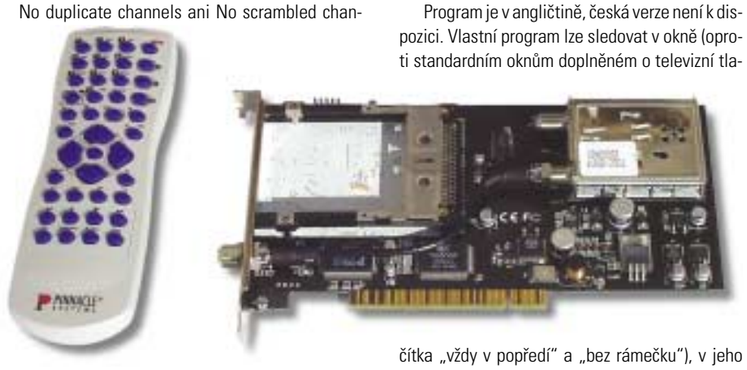

nels. Zatržení volby No duplicate channels vede k výsledku, že některý kanál může být na jednom satelitu kódován a na druhém nikoli, a do seznamu se vám může uložit právě jen ten kódovaný. Obdobně přeskakování zakódovaných kanálů vám udělá medvědí službu v případě, že si později dokoupíte nějaký dekodér (budete muset všechny programy skenovat znovu).

Pozor na vkládání dekodéru do PCI karty – držte se obrázku na krabici, např. v toweru se vkládá „čelem dolů“. Pokud chcete později upravit seznam satelitů, např. nějaký doplníte a chcete přiskenovat nové programy jen z něj, musíte nechat skenovat všechny požadované satelity, neboť seznam není možné doplňovat.

Program je v angličtině, česká verze není k dispozici. Vlastní program lze sledovat v okně (oproti standardním oknům doplněném o televizní tlačítka „vždy v popředí“ a „bez rámečku“), v jeho spodní části se nachází ve stahovací nabídce volba kanálu a hlasitosti. Z dolní části toho okna lze rozbalit ovládání „videorekordéru“, zajišťujícího standardní nahrávání, zpožděné přehrávání a nahrávání podle předprogramovaného času. Zpožděné přehrávání vám umožňuje sledovat pořad se zpožděním (např. během filmu si uděláte vlastní přestávku); naprogramované, jednoduše zadatelné požadavky na nahrávání lze kontrolovat a upravovat v přehledném samostatném okně (Scheduler). Bohužel není možné zadat pokyn k uložení do plánu nahrávání pouhým kliknutím myší z programového průvodce. Vytvořené nahrávky pak lze prohlížet ve velmi přehledné a příjemné galerii nahrávek videa, audia nebo „fotografií obrazovky“ (v provedení náhled nebo detailní informace – název, délka, datum nahrání, kanál).

Hlavní stahovací hlavní menu „P“ je umístěno vlevo nahoře, a obsahuje přístup do základního nastavení (Channels, Audio, Satelite, Capture, Timeshift, Special), nebo možnost Přiblížení (Zoom), nastavení velikosti a formátu okna, zobrazení EPG (elektronického programového průvodce s informacemi o právě vysílaném a následujícím pořadu) a další funkce. Samostatnou aplikací je řešen příjem teletextu, pokud jej stanice vysílají.

Pro postprodukci Pinnacle nabízí program Expression, který je ke kartě dodáván v plné verzi. Umožňuje jednoduše nahrávky stříhat, kompletovat a vytvářet do podoby interaktivních CD a DVD.

Během provozu karty nebyly zaznamenány žádné problémy s kvalitou, rychlostí ani s výpadky signálu. Díky skvěle vytvořeným seznamům pořadů k nahrávání a galerii nahrávek je práce s nahráváním velmi snadná a příjemná. S pomocí funkce on-top lze televizní program sledovat i při běžné práci, neboť televizní okno se drží vždy nad všemi ostatními otevřenými okny, a lze je zmenšit např. do malého okna v rohu obrazovky, kde neruší při práci. 4 0253/BAM ❑

Telemost z pokoje do pokoje

120V Wireless DVD & Video Viewer – bezdrátový přenos videosignálu po bytě

TOMÁŠ JIRÁSKO

Máte-li projektor, či příliš vzdálené rekordéry či přehrávače od televize, a nechcete si zaneřádit byt kabely, nabízí Trust elegantní řešení v podobě dvojice bezdrátově propojených modulů. Ty dokáží mezi sebou přenášet obrazový signál dle výrobce až na vzdálenost okolo 100 metrů, při testech jsme ovšem vystačili s reálnějšími podmínkami mezi 10–15 metry. Instalace celého zařízení je velice jednoduchá. Přiloženými kabely propojíte řídící modul s výstupním zařízením (video/DVD) a druhý modul připojíte k zobrazovací jednotce (TV/projektor). Zvolíte jeden ze tří kanálů, na kterém zařízení spolu budou komunikovat, zapnete, a budiž obraz… Vše se dá stihnou během pěti minut. Řídící modul je doplněn výstupem pro infračervené ovládání a anténa má volitelné frekvenční pásmo.

120V Wireless DVD & Video Viewer

- ☺ cena
- ☺ jednoduchá instalace
- ☹ stabilita signálu

Cena vč. DPH: 2 230 Kč
K testu zapůjčila firma: AT Computers, *www.atcomp.cz*

Zařízení samozřejmě není bez chybičky, a při přenosu je zřetelné nejenom časové zpoždění okolo

jedné vteřiny, což nevadí, ale při silnějším elektromagnetickém smogu je patrné zmrznutí obrazu při přenosu, způsobené ztrátou části přenášené informace. I tento nešvar jsme vcelku očekávali, s ohledem na cenu tohoto zařízení. V podobě tohoto zařízení si totiž nekupujete špičkový přístroj se směrovými anténami, a systémem pro kontrolu kvality a síly signálu, ale bezdrátovou „prodlužovačku“ k vašemu videu, čemuž ovšem odpovídá i cena, jdoucí ruku v ruce s vybaveností a možnostmi zařízení. 4 0256/BAM ❑